

den skulde løses, og den kom omsider i Fællesudvalg.

Nu stode Højre og de frikonservative ikke længere sammen. Der er ført Forhandlinger i dette Fællesudvalg, og — det siger jeg allerede nu. — jeg venter, at der vil blive rettet Angreb mod den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven forhandlet, og jeg skal ogsaa være rede til at give Svar derpaa; men jeg ønsker allerede nu at sige, at i dette Fællesudvalg er der saa vidt muligt — men det skal siges, at det var overordentlig vanskeligt — blevet ført en aaben og loyal Forhandling, saaledes at alle Parter, alle Partier og Grupper havde fuldeste Adgang til at gøre deres Indflydelse gældende, saa vidt og saa langt som de vilde. Det lykkedes dog ikke at føre Sagen til Løsning i Fællesudvalget. Der blev stillet Forslag fra de forskellige Sider, fra det gamle Højre, fra de frikonservative og fra Venstrereformpartiet i Forbindelse med det forhandlende Venstre. Jeg skal ikke dvæle ved disse Forslag. De forelaa her efter Fællesudvalgets Indstilling, da vi behandlede denne Indstilling, og de ville være i frisk Minde, saa meget mere som det er Venstrereformpartiets og det forhandlende Venstres Forslag, som har dannet Grundlag for den Overenskomst, der har ført til det Resultat, vi nu have naaet. Den sidste Sommers Vælgermødekampagne og de i Sommerens Løb foretagne Suppleringsvalg saavel til Folketinget som til Landstinget bare Vidnesbyrd om, at de, der stode bag ved Regeringen og dens Venner ved forrige Valg, stode der endnu. Det viste disse Suppleringsvalg. Den Stilling, som Regeringen og dens Venner i dette som i andre Spørgsmaal havde taget i denne Sag under Fællesudvalgets Forhandlinger, havde fremdeles disse Vælgeres Tilslutning. (*Slengerik*: Ogsaa i Ribe?) Ja, ogsaa i Ribe. Og derud fra havde vi Fortrøstning til at gaa i Gang nu igen med Arbejdet paa Sagen i denne Samling trods Strandingen i Fjor.

Vi imødesaa de Forhandlinger, som skulde føres paa Rigsdagen om denne Sag, med Fortrøstning, og nu staa vi her i Dag ved første Behandling af et Forslag, der er oversendt fra Landstinget til os i en Skikkelse, om hvilken vi vide, som allerede sagt af den højtærede Minister, at den vil finde Tingets Tilslutning — den Skikkelse, Landstinget og Regeringen ere enedes om. Og idet vi modtage Forslaget, saaledes som det nu foreligger for os, og som den højtærede Indenrigsmini-

ster har fremstillet det for os i dets Hovedtræk, sige vi den højtærede Minister en hjertelig og uskrømtet Tak for den Maade, hvorpaa han har ledet Forhandlingerne om denne Sag oppe i Landstinget trods de vanskelige Vilkaar, som vi vide have været.

Naar dette Forslag ophøjes til Lov, er Skellet slettet, det Skel, som har delt de kommunale Vælgere i to Lejre der, hvor de mødte frem og stemte umiddelbart. Skellet er slettet ved Valg til Borgerrepræsentationen her i København, til Byraad og Ligningskommissioner ude i Købstæderne og til Sogneraadvalg ude paa Landet. Hver Mand, hver Kvinde faar nu herefter sin Stemme, rig og fattig, uden Forskel. Man skulde mene, det var Fremskridt, det. Og dog — jeg hører det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) smaaknurre — taget rent bogstavret — og det ærede Medlem for Middelfart holder jo meget af det bogstavrette, naar det passer ham — er Betegnelsen „Fremskridt“ ikke fuldt ud rammende. (*Slengerik*: Ikke?) Nej, ikke, for saa vidt man ved Fremskridt forstaar et Skridt fremad fra det oprindelige, det givne, henimod, men ogsaa kun henimod Maalet, vi have sat os. Men det, som ligger for her, er et Forslag om lige, almindelig Valgret for Mand og Kvinde, rig og fattig, Godsejer og Tjenestekar, Godsejerfrue og Tjenestepige, lige og almindelig Valgret der, hvor de møde og stemme, her i København ved Valg til Borgerrepræsentationen, ude i Købstæderne ved Valg til Byraad og Ligningskommission og ude paa Landet ved Valg til Sogneraad. Det er ikke et Skridt fremad fra det bestaaende henimod Maalet. Det er Maalet, naaet helt ud. Det er Forskellen, mine Herrer, og for saa vidt kunde det ærede Medlem for Middelfart have nogen Grund til at knurre og sige, at jeg ikke havde Ret til at bruge Ordet „Fremskridt“. Nej, det er det, som er Kærnen i Sagen, at Maalet er naaet fuldt ud med Hensyn til alle de nævnte Valg. Det er det, som er Kærnen i Sagen, som den tidligere Konseilspræsident, det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), ved en Lejlighed, som vi alle huske, saa træffende udtrykte det. Det er Grundspørgsmaalet, sagde det ærede Medlem, og jeg siger det med ham; det er Kærnen, og saa maa de andre ærede Herrer gerne slaas med Skallerne.

Men Amtsraadet, som det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) sidder og knurrer over? Ja vel, Amtsraadet! Her